

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1Tos/9/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4318011443
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4318011443.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvolu a členov JUDr. Lenky Kováčovej a JUDr. Petra Kaňu, v trestnej veci proti odsúdenému G. W., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, 3 písmeno c/ Trestného zákona, o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa zo dňa 09.12.2019, sp. zn. 4Nt/116/2018, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 25.02.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, sťažnosť odsúdeného G. W., narodeného XX.XX.XXXX, z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len súd I. stupňa) podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného G. W. (ďalej len „odsúdený“) na povolenie obnovy konania v trestnej veci právoplatne skončenej rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 4T/234/2011 zo dňa 14.11.2012, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu podal, ihneď po jeho vyhlásení odsúdený sťažnosť, ktorú písomne odôvodnil sám. V písomnom zdôvodnení a jeho doplnení, ktoré zaslal nadriadenému súdu poukazoval na dokazovanie vykonané v pôvodnom konaní, na ním vykonanú úhradu výživného v sume 1105 eura. Poukazoval na odsúdenie vo veci sp. zn. 4T/148/2011 s tým, že bol odsúdený dvakrát za ten istý skutok a na predchádzajúce konanie pod sp. zn. 3Nt/2/2018. Pripojil upovedomenie Krajskej prokuratúry Nitra o vybavení jeho sťažnosti, z ktorého o.i. vyplýva aj to, že bolo uložené podriadenej prokurátorka zaoberať sa jeho doplneným trestným oznámením na svedkyňu R. vo veci sp. zn. 4T/234/2011. Prostredníctvom obhajkyne uviedol, že v inom konaní bolo preukázané, svedkyňou R., že zaplatil viac na výživnom než mal. Na svedkyňu podal podnet na trestné stíhanie pretože v pôvodnom konaní vypovedala nepravdivo. Navrhol zrušiť napadnuté uznesenie a uložiť súdu znovu konať a rozhodnúť.

Krajský súd v Nitre na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou - odsúdeným - podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia správne poukázal na dotknuté zákonné ustanovenia, ktoré aj citoval (§ 394 odsek 1 Trestného poriadku), a na právne úvahy o predmete konania o mimoriadnom opravnom prostriedku - obnove konania, s osobitným dôrazom na to, že v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania neplatí tzv. revízny princíp, ale toto sa obmedzuje na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy uvedené v citovanom zákonom ustanovení, súdu skôr neznáme bez ohľadu na to, či o nich vedel navrhovateľ alebo iná procesná strana v trestnom konaní. V konaní o návrhu na povolenie obnovy konania súd nemôže preskúmať zákonnosť postupu súdu ani orgánov činných v trestnom konaní v pôvodnom konaní, nakoľko, ako je zrejmé aj z § 394 odsek 1 Trestného poriadku, inštitút obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku slúži primárne na nápravu

rozhodnutí, ktoré sú nesprávne preto, že boli urobené na základe nesprávnych skutkových zistení práve pre zistenie nových dôkazov a skutočností súdu skôr, t.j. v pôvodnom konaní neznámym. Hodnotenie v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov prichádza do úvahy pri posudzovaní podmienok obnovy konania len v rovine ich vzťahu k novopredloženého dôkazu súdu skôr neznámemu, a to v tom zmysle, či tento dôkaz, ktorý musí byť získaný v súlade so zákonom, či už sám osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr súdu známymi, môže odôvodniť iné rozhodnutie vo výroku o vine alebo treste.

Na základe uvedeného nadriadený súd len opakovane konštatuje, že posudzovanie splnenia podmienok obnovy konania v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku v posudzovanom prípade a následne aj dokazovanie pred súdom I. stupňa bolo determinované opakovane podaným návrhom odsúdeného na povolenie obnovy konania v trestnej veci právoplatne skončenej rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 4T/234/2011 zo dňa 14.11.2012, právoplatným dňa 21.12.2012, na obsah ktorého, vrátane skutkových a právnych záverov, podrobne poukázal. Zaoberal sa aj sťažovateľom uvádzaným „čestným prehlásením“ so záverom, že toto obsahuje časové obdobie, ktoré je mimo skutku vo veci 4T/234/2011.

Odsúdený poukazoval na výpoveď svedkyne R. vo veci pod sp. zn. 3Nt2/2018. Z toho spisu vyplýva, že svedkyňa na verejnom zasadnutí dňa 02.07.2018 nepotvrdila u platenia výživného to, čo uvádzal odsúdený, ale v plnom rozsahu sa odvolala na svoju výpoveď a tvrdenia v pôvodnom konaní (...sumu 50 eur nepovažovala za výživné, ak by jej bol dal odsúdený 170 eur bolo by to uvedené v ňou vypracovanej tabuľke...). K čestnému prehláseniu, ktoré uvádzal odsúdený uviedla, že toto „podpísala odsúdenému na jeho žiadosť na psychiatrii, kde to od nej žiadal, dal jej 200 eur ale napísal tam 1800 eur, ktorú prečiarkla, papier čo je v spise nie je ten, ktorý podpisovala“.

Súd I. stupňa skúmal aj ďalšiu materiálnu podmienku § 394 ods. 1 Tr. por. v súvislosti s uloženým trestom, kde na základe správnych právnych úvah (strana 5) dospel k správne záveru, že ani v tomto smere niet žiadneho zákonného dôvodu na zmenu druhu alebo výmery pôvodne uloženého trestu odňatia slobody vo výmere 2 rokov. Na ďalšie sťažnostné námietky sťažovateľa nadriadený súd uvádza, že tento si nesprávnym vlastným - laickým výkladom vo svoj prospech vykladá ustanovenie § 86 písm. a/ Tr. zák. o zániku trestnosti v prípade trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák. keď poukazuje len na dodatočné zaplatenie výživného a vôbec neuvádza, že musí byť súčasne splnená druhá zákonná podmienka, to že - trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky.

Návrh na obnovu konania môže byť podaný len v konkrétnej veci a preto nebolo a ani nie je možné - ako sa toho domáha sťažovateľ - skúmať inú trestnú vec pod sp. zn. 4T/148/2010 a to ani vo výroku o treste. Rozdielmi medzi časmi spáchania skutkov vo veciach sp. zn. 4T/234/2011 a 4T/148/2010 sa súd I. stupňa zaoberal (strany 3-4) so záverom, že tieto sa neprekrývajú. Preto sa nemôže jednať o totožné skutky a z toho dôvodu nedošlo k porušeniu zásady „ne bis in idem“ v zmysle čl.50 ods. 5 Ústavy SR.

Vo vzťahu k námietkam odsúdeného, ktoré opakovane uvádzal aj v sťažnosti, nadriadený súd poukazuje na to, že súd I. stupňa sa nimi zaoberal a aj ich správne vyhodnotil v odôvodnení napadnutého uznesenia (strany 3-4), preto v podrobnostiach na ne len odkazuje. V tejto súvislosti nadriadený súd poukazuje na to, že prejednávaný návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania je v zásade opakovaním ním už v minulosti (od roku 2016) neúspešne podaných návrhov na povolenie obnovy konania v predmetnej veci a to z rovnakých dôvodov (naposledy pod sp. zn. 2Nt/2/2018 - 1Tos/113/2018). Odsúdeným navrhované „čestné prehlásenie“ nie je možné považovať za hodnoverný dôkaz, ktorý navyše nebol získaný zákonným spôsobom a preto a nie je ani použiteľný ako dôkaz v konaní pred súdom, a to vzhľadom na tvrdenie svedkyne R. a teda ani za dôkaz „nový, skôr súdu neznámy“.

Nadriadený súd preto konštatuje, že súd I. stupňa dospel k správne záveru, že neboli splnené podmienky obnovy konania uvedené v § 394 Trestného poriadku, že v posudzovanej trestnej veci nevyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste.

Na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení, spravujúc sa vyššie rozvedenými úvahami, nadriadený súd sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny
opravný prostriedok. (§ 185 ods. 2 Tr. por.).